

Rejsebrev Vietnam

De sidste 3 uger har jeg rejst omkring 2000 km fra Vietnams sydlige kyst til hovedstaden Hanoi i nord, og i aften skal jeg med nattoget det sidste stykke op til den kinesiske grænse. Det har været en meget afvekslende og oplevelsesrig tur, der har efterladt indtrykket af et dynamisk land i en eksplosiv udvikling.

Vietnam kalder sig en socialistisk republik, der viderefører idealerne fra det kommunistisk inspirerede oprør mod den franske kolonimagt og den amerikanske krig, som den kaldes her. Det betød, at landet var i næsten konstant oprør, krig og international isolation fra ca. 1930 og indtil årtusindeskiftet, og det er forbløffende, hvad der således er sket de sidste knap 10 år. Man må sige, at ideologien er blevet tilpasset et land i udvikling, hvor prisen på lufthavnsbussen opgives i amerikanske dollar, og jeg ved ankomsten til Hanoi forleden aften kunne se Vietnam TV videresende CNNs dækning af Obamas indsættelse som ny amerikansk præsident. Også på det praktiske plan er man helt med, idet der f.eks. på bilernes forrude er en mærkat, der angiver tidspunktet for næste bilsyn - noget der ville være utænkeligt i f.eks. de fleste afrikanske lande.

Stort set hele det sydlige område er et stort vandland med hundredevis af kanaler og floder, der danner det meget frugtbare Mekong-delta, hvor man høster ris og andre afgrøder 3-4 gange om året. Vietnam er ca. 8 gange større end Danmark og har ca. 86 mill. indbyggere. Da der er en del bjergområder, så bor folk temmelig tæt i resten af landet, og deltaområdet kan forekomme som en stor landsby. Jeg besøgte og overnattede i en bambushytte hos en privat familie i deltaet, hvor

pandelampen virkelig kom i brug efter at mørket havde lagt sig ved 18-tiden, da området gennemskæres af kanaler for hver få meter.

Vietnam følger som Kina månekalenderen og det betyder, at deres nytårsaften er i aften den 25. januar. Når jeg går en tur her Hanois gamle bydel, så kan det minde lidt om de hektiske sidste timer inden en dansk juleaften, men på en helt anden måde - som de siger her: Same, same, but different.

Det er en gammel tradition, at man giver hinanden masser af gaver i anledningen af nytåret, og helst noget, der tager sig godt ud. De traditionelle gaver som riskager og te suppleres nu med øl, vin og spiritus, dåser med danske småkager,

meterhøje mandarintræer i krukker pyntet som et dansk juletræ, bonsaitræer i flotte lerpotter, gaveæsker med tørrede frugter og chokolade etc. Hvor vi har specielle afdelinger med nisser og nytårsraketter, så er nogle gader her et bølgende hav af rød-gyldne ting, lige fra små pyntegenstande til at hænge på træerne til store papirlamper, rosetter, figurer, flag, kæmpe glansbilleder, bannere og store balloner i alskens figurer. I de smalle gader, hvor fortovet i forvejen er optaget af parkerede motorcykler og butikkernes varer, har man nu bredt sig ud på gaden med disse specielle nytårsvarer. Heldigvis er der få biler, og motorcyklerne, som der til gengæld er oceaner af, snor sig nogenlunde gelinde gennem mylderet.

Familien og ikke mindst forfædrene er meget vigtige for vietnameserne. Fødselsdatoen er uden betydning, idet man ved årsskiftet simpelt hen bliver et år ældre. Derimod er datoen for ens afgang fra denne verden vigtig, da der dels afholdes en fest 100 dage efter samt på årsdagen i et antal år. Ved nytåret er det også vigtigt at huske de afdøde, og i hjemmene dækkes der op til de tidligere generationer med de mest udsøgte retter. Der skal

gerne være rigeligt, så de også i det hinsides kan indbyde vennerne til fest. Når man så har tændt nogle røgelsespinde og sendt sine bedste ønsker, bliver hele molevitten flyttet ind på spisebordet, og den nulevende generation kan så mæske sig med al den gode mad. På gaderne brændes der papfigurer og papir "dollars" af, der også skal symbolisere at man tænker på familien, så de ikke skal mangle noget. Nogle henlægger deres hilsen til templet, hvor der foran Tempelfigurerne står stakke af ris, kager, dåseøl og Coca-Cola.

På markedet i en mindre by ved kysten oplevede jeg en kollektiv nytårs- og slægtsfest. Man startede med en række meget veldækkede borde, hvor der med bøjet hoved blev sendt hilsner til diverse familiemedlemmer - så alvorligt, at jeg først troede, at der var tale om en begravelse. Da jeg lidt senere kom forbi, var det halve af markedet igang med at spise - og ikke mindst drikke den mælkehvide risvin, der blev serveret i 1,5 l sodavandflasker - medens et keyboard varmede op til den efterfølgende fest. Det var vel nok en af turens mest specielle oplevelser, hvor

deltagerne på skift greb mikrofonen og flere nærmest professionelt sang og dansede, medens de meterhøje højtalere gyngede. Jeg blev også inviteret med til løjerne, og det var hver gang med "helan går" når der skulle skåles. Det blev festen naturligvis ikke mindre sjov af. Der var ikke rigtig nogen der kunne engelsk, men jeg tror nok at det dels var en tidlig nytårsfest og dels en fælles hilsen til de afdøde, herunder også dem, der ikke har nogen familie på jorden, der kan sørge for at de får lidt godt her til nytåret.

Der har været mange flere gode oplevelser i Vietnam, f.eks.:

Besøget i bjergbyen, Dalat, som var franskmændenes foretrukne resort, når der blev for varmt nede ved kysten. Området er nu centrum for produktion af flotte grøntsager, afskårne blomster, tørrede frugter af enhver slags, en glimrende rød- og hvidvin samt til min overraskelse nu verdens næststørste produktion af kaffe, efter Brasilien. Jeg prøvede her for første gang at køre motorcykel, idet jeg var på en ca. 120 km rundtur med 5 andre for at se på alle disse specialer - der i øvrigt også tæller silkeproduktion og udklækning af græshopper, der friturestegt er en stor lækkerbidsken (vi fik naturligvis

lov at smage). Med udviklingen af vietnamesisk kaffeproduktion er der dukket masser af små cafeer op, og i syd serveres kaffen typisk i høje drinksglas fyldt med isterninger. Kaffen er stærk som espresso, tilsat lidt sødt kondenseret mælk - det drikkes med sugeroer og smager fremragende. Længere nordpå serveres kaffen her i vintermånederne dog varm.

Den lille fiskerby, Munie, hvor vi boede i en bungalow så tæt på vandet, at der kun var ca. 4 meter ned til de høje bølger. Området er især populært for dragesurfere, der med et faldskærmslignende sejl ca. 20 m oppe i vinden kan få virkelig fart på. At der er kræfter i blæst og bølger fik vi at føle, da vi lejede en kajaklignende båd, og

skulle have den ud gennem brændingen. De første to gange slog båden - og os - en baglæns koldbøtte, hvor vi var heldige at slippe med lidt skrammer og ikke få den lige i hovedet. Dagens ret de fire dage var hvidløgsrejer og grillet tun med Dalat hvidvin (til 40 kr/person).

Jeg er nu lige ankommet med nattoget til den kinesiske provinsby, Nanning (1 mill indbyggere), som er helt anderledes og hvor f.eks. hvert fortov er bredere end gaderne i Hanois gamle by. Derefter fejrer jeg kinesisk nytår i Guanzhou (tidl. Canton) de næste par dage inden hjemrejsen fra Hong Kong den 29. januar. Jeg er nu også godt fyldt op med indtryk fra mere end 2 måneders rejse og glæder mig til at gense jer

derhjemme - og mine billeder fra turen, da jeg efterhånden dårligt kan huske de første oplevelser.

Mange hilsner
Søren

PS: Lige nu, kl. 18 lokal tid, er der virkelig gang i kineserne her udenfor mit hotel...